

šení (srovnej nálezy čís. 3500, 4064 sb. n. s.), tím méně mylný předpoklad přechovávatelův, že jeho přechovávání bylo určenou jím k tomu osobou k jeho příkazu ohlášeno, nanejvýš když jde v předpokladu dostatečnosti pouhé přihlášky o právní omyl, který podle §§ 3, 233 tr. zák. odpovědnosti nezproštuje. Opačný názor, kterým byl soud nalézací veden ke zproštění obžalovaného, příčí se správnému výkladu zákona, takže je rozsudek v dotčené části zmatečný podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. Proto bylo stížnosti v tomto směru vyhověti a uznati podle § 288 čís. 3 tr. ř. právem, jak se stalo, aniž třeba zkoumati, zda by bylo v souhlasu s ustanovením § 238 tr. zák. další stanovisko rozsudku, že se obžalovaný mohl příkazem sestře zprostiti povinnosti k ohlášení přechovávání radiotelefonní stanice.

Čís. 4672.

Za zvláště přitěžující okolnosti při vojenské zradě jest pokládati takové okolnosti, které s podobným případem nebývají pravidelně spojeny a pro svoji mimořádnou důležitost zvyšují nebezpečí z trestné činnosti pachatelovy. Velká škoda z vojenské zrady hrozící nebo skutečně vzniklá patří už k podstatě vojenské zrady. Sama okolnost, že čin byl spáchán v pohraničním pásmu zvláště důležitém pro obranu státu, nemůže býti základem pro přísnější kvalifikaci.

I při odsouzení obžalovaného jen pro pomocnictví (§ 69 čís. 2 tr. zák.) při zločinu vojenské zrady jest použití mimořádného zmírňovacího práva (§ 92 tr. zák.) vyloučeno ustanovením § 28 odst. II. zák. čís. 50/23 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 25. března 1933, Zm III 46/33.)

N e j v y š š í s o u d, přezkoumaj trestní věc proti J. G. a spol., obžalovaným pro zločin vojenské zrady, na základě líčení následkem zmateční stížnosti veřejného žalobce a obžalovaných vynesl rozsudek, jímž zmateční stížnost veřejného žalobce zamítl, zmateční stížnosti obžalovaných dílem odmítl, dílem zamítl.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížností podle § 385 čís. 1 b) tr. ř. napadá veřejný žalobce odvolací rozsudek proto, že nebylo uznáno, že obžalovaní spáchali čin za okolností zvláště přitěžujících ve smyslu § 6 č. 1 odst. III. zák. č. 50/23. Zmateční stížnosti nelze přiznati oprávnění. Stěžovatel sice správně poukazuje k tomu, že za zvlášť přitěžující jest ve smyslu citovaného místa zákonného pokládati takové okolnosti, které pravidelně nebývají spojeny s podobným případem, které však zvyšují nebezpečí z trestné činnosti pachatelů a z případného výsledku, a tím odůvodňují potřebu použití vyšší sazby trestní; zjištěný skutkový stav však nedává základ k závěru, že činy obžalovaných byly provázeny okolnostmi takové povahy. Že škoda z vojenské zrady hrozící nebo sku-

tečně vzniklá jest veliká, náleží k samé podstatě vojenské zrady. Podle toho pak, je-li škoda větší či menší, bude se řídití rozhodnutí o výši trestu, vyměřeného v mezích prvé sazby § 6 č. 1 odst. III. zák. č. 50/23. K tomu, aby škoda mohla býti základem pro závěr, že čin byl spáchán za okolností zvláště přitěžujících, bylo by zapotřebí důkazu, že byla vyražena vojenská tajemství mimořádné důležitosti, na př. mobilizační plán, čehož však v souzeném případě není. Také poukaz zmateční stížnosti, že čin byl spáchán v pohraničním pásmu, zvláště důležitém pro obranu státu, nemůže žádanou kvalifikaci založiti, pokud skutečnost tato není doprovázena okolnostmi jinými, které by skutek činily zvláště nebezpečným. Soud odvolací, neuznav na tuto kvalifikaci, nezavinil tyrzený zmatek a zmateční stížnost veřejného žalobce byla jako bezdůvodná podle § 36 odst. I. tr. ř. zamítnuta.

Zmateční stížnost obžalované J. G., založená na § 385 č. 3 tr. ř., se domáhá, aby byl trest obžalované vyměřen s použitím § 92 tr. zák. Nehledíc k tomu, že se zřetelem ke kvalifikaci trestného činu podle § 69 č. 2 tr. zák. bylo možno snížit trest, stanovený v § 6 č. 1 odst. III. zák. č. 50/23, na míru, uvedenou v §§ 72, 66 tr. zák., jest použití § 92 tr. zák. vyloučeno ustanovením § 28 odst. II. zák. č. 50/23, poněvadž jde v základu o zločin podle § 6 č. 2 cit. zák. Zmateční stížnost byla tudíž jako bezdůvodná podle § 36 odst. I. tr. ř. nov. zamítnuta.

Čís. 4673.

Kdo nebyl ani okresním úřadem ani družstvem vyrozuměn aniž jinak zvěděl o tom, že byl úředně schválen za zástupce tiskařské koncese družstva (§ 55 odst. 2 živn. ř.), a aniž funkci tu skutečně obstarával, nezodpovídá trestně jako odpovědný správce tiskárny (§ 24 tisk. nov.) za zanedbání povinnosti při tisku po rozumu §§ 6, 24 tisk. nov.

(Rozh. ze dne 28. března 1933, Zm I 1022/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost soukromého obžalobce do rozsudku krajského soudu v Plzni jako soudu kmetského ze dne 21. září 1931, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 488, 491 tr. zák. a § 1 zákona čís. 124/24 Sb. z. a n.

Důvody:

Dovolávajíc se jen hmotněprávního důvodu zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř. napadá zmateční stížnost rozsudek jen, pokud kmetský soud neuznal obžalovaného vinným ani jako zodpovědného správce tiskárny (§ 24 tisk. nov.) přestupkem zanedbání povinné péče podle §§ 6 a 24 tisk. novely. Zmateční stížnost není důvodná. Zjištěno je toto: Závadný leták byl ve dnech 17. a 18. září 1930 vytištěn v tiskárně Karla B. a spol. v P.; tato tiskárna byla provozována na koncesi »Lidového, tis-